

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LVIII. An Christus natus ac paßus sibi quid Meruerit istis inferni
cruciatibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

tata, nisi cui cum ratione liberit infanire: istis tamen hic adjecerim pauca solum biblica, quæ illum, quem damnatorum credimus infernum, secretum ab aliis locum, propriumque existere oportere testantur.

1. Seditiosi, quibus terra dehiscerebat irato Deo, Num. 16. *descenderunt viuentes in infernum*: Eum scilicet locum quod antè coelo deturbati ruerant Angeli apostata.

2. Ezechiel in planctu super Pharaonem, ac Ægypti multitudinem, ait denique, cap. 32. *Detrahe eam ad terram ultimam; quam? Cum his, qui descendunt in lacum*. Ibidem de Assyriis interfectis ait; *Quorum data sunt sepulcra in nouissimis lacus*. Causa: Quia portauerunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum. Ibidem de gigantibus sceleratis ait: *Descenderunt in infernum cum armis suis*. Quia portauerunt confusionem suam flagitiorum.

3. Huc addixit eos pro meritis, qui ait, Deut. 32. *Ignis succensus est à furor meo: hæc ira Dei Vindicis: locus ecce; & ardebit usque ad Inferni nouissima*. Sic Iob. 24. intelligit: *Usque ad inferos peccatum illius*.

4. Queritur de impiis Iob, c. 21. sed denique dum tenent tympanum &c. et ducunt in bonis dies suos; in puncto ad inferna descendunt. Sic de meretrice, Prou. 2. *At infros semita eius inclinata sunt*.

5. De iis affirmat Iob. 7. *Qui descendit ad inferos, non ascendit*.

6. In hoc inferno Inferiore, Pl. 85. alligauit Apoc. 9. *Regem Angelum abyssi, in puteo abyssi, is, qui habet clauem abyssi*.

7. Hic clamauit, Luc, 16. diues epulo

exflammis. Quæ, aliaque talia solum de impiis, damnatis, de damnatorum pœnis, deque receptaculo ultimo damnationis sic loquitur, ut aliter nequeant vel probabiliter interpretari, etiam ab ijs, qui ubique tropos & allegorias crepare assolent: ceu nouis Origenistis Caluinianis solenne est. Porro de effectu Passionis Dominicæ.

V. DE PASSI MERITO.

QVÆSTIO LVIII.

*An Christus natus ac Passus sibi
quid meruerit?*

LUTHERANI ut Gerlachius Tubingensis Prof. s. Theolog. lib. contra Ioan. Buseum, Christus nihil quicquid, nec illi Humana, nec illi Diuina, natura, aut in cruce, aut in inferno doloribus promeruit. Buxeo, nubem S. Patrum obijcienti, respondit ille: *Licet Augustinus &c. & alij ita sentire videantur; eos tamen eatenus audio & sequor, quatenus evidentibus Scripturarum rationibus sua probant*. Quæ, dum Christum PROPTER Passionem gloriæ coronatum, & caput exaltatæ dicunt; non causam promerentem, sed euentum gloriosum significant.

CALVINISTÆ cum CALVINO Instit. l. 2. c. 17. §. 6. *Quarere, An sibi meruerit Christus, quod faciunt Lombardus & Scholastici; non minus stulta est curiositas, quam temeraria definitio, ubi hoc idem asseruerunt*. Quocirca Calvin. in Mat. h. 16. v. 21. *Non reperit Fides nostra in cruce, quo se sustentet*. PETRVS MARTYR. Omnibus suis operibus ne calumnia quidem promeruit.

SVADET CALVINVS istis, Instit. l. 2. c. 17. §. 6. 1. *Quid enim opus fuit descendere unicum Filium, ut sibi quicquam acquireret noui?* 2. Ibid. Consilium suum exponens Deus omnem dubitationem eximit. *Non enim Filius utilitati consuluisse dicitur Pater in eius meritis; sed eum tradidisse in mortem, neque ei*

M 2 peper.

pepercisse, quia mundum diligeret. Et notanda sunt locutiones prophetica: Puer natus est Nobis. Ecce venit Tibi: &c. Inde colligimus rationem sui non habuisse. 3. Quia, Idclare significat dicens: Pro illis sanctifico me ipsum. Se etiam nil acquirere testatur, qui fructum sanctitatis sue in alios transferre, quodammodo sui oblitus.

AVTOR. I. Aduersarius hac in re Caluino, Franc. Stanckarus libr. de Trinit. & Mediatore contra Tigurinos sic ait: Plus valet unus Petrus Lombardus, quem spernebat Calvinus, quam centum Lutheri, ducenti Melanchathones, trecenti Bullingeri, quadringenti Petri Martyres, et quingenti Caluini. Qui omnes si in uno mortario contunderentur, non exprimeretur una uncia vera Theologia.

2. Christus sibi multa maxima promeruit. Ut Gloriam corporis. Luc. 24. Nonne oportuit. &c. Phil. 2. Propter quod & Deus exaltauit eum. &c. Vide D. Tho 3. q. 49. a. 6. c. &c. & in meo Antichristo. quest. 15.

Et verò omnes ad meritum necessariae conditiones in Christo conueniunt. Et dignius est quædam habere ex merito, quam dono; aut carere iisdem. Item, meruit Animæ Impassibilitatem. Ies. 53. Si posuerit pro peccato Animam suam, videbit Semen longæuum, & ut LXX. legunt, Dominus vult auferre animam de doloribus eius. Item meruit Resurrectionem, Corporisque dotes gloriosi. Ita D. Th. 3. q. 49. a. 6. juxta Psal. 100. De torrente in via bibit, propterea exalt. Ps. 138. Tu cognouisti Sessionem meam, & resurrectionem meam. Item Ascensionem, Nominis exaltationem, Iudiciariam potestatem, D. Tho. 3. q. 59. Item Dominium, Mollitiam. 1. tract. 2. dist. 28.

Quærat nunc CALVINVS, Inst. l. 2. c. 17. §. 6. Quibus meritis assequi potuit Homo, ut Iudex esset mundi, Caput Angelorum, atque ut potiretur summo Dei Imperio?

DICO AD I. Nihil quidem acquisiuit sibi, quâ Deus erat omnium diues: at quâ Homo factus acquisiuit sibi augmentum gratiæ, scientiæ, sapientiæ. &c. & gloriam debitam illi ex condigno iure & mercedis, & præmii.

AD II. Vera ista; at Falsum, Christum rationem sui non habuisse. Nam merendo nobis & sibi est meritum consequenter.

AD III. Sanctificauit se, Nobis satisfactoriè; sibi Meritoriè.

QVÆSTIO LIX.

An Christus patiendò satisfecerit pro
CVLPIS Humanis omnium?

LUTHERANI, ut HUBERVS suis in scriptis verbosissimis contra Kimedontium; & Heidelbergenses passim ista: Passione sua Christus meruit, ut Pater coelestis propter meritum re ipsa & efficaciter, totum genus humanum in gratiam ac Sinum suum receperit: Ita, Ut omnibus ex aquo peccata condonata sint; Siue credant siue non: Ut omnes, etiam reprobi, aquo saluati sint, ac quilibet et alii; Et si propter nequitiam suam illi rursus condemnentur.

II. HESVSVS, teste Clebitio in lib. cui titulus, Ruina Papæ Saxonicæ, parte 2. contrariam illis distinctionem iuduxit in concionibus, disputationibus, inque colloquiis. Per Christum, dictans, ut LIBERATI à diabolo simus: At certè REDÉMTI sumus minime omnes. Hoc enim Electorum; illud tiam Reprobis est.

III. CALVINISTÆ Imputatiuam iustitiam, velut hederam sine vino, passim ad apothecas suas suspensam ostendant, lippis ac tonsoribus notam. Vnde I. CALVINVS Inst. lib. 3. c. 12. §. 4. & c. 17. §. 3. Similiter Confessio Geneuentis c. 4. §. 19. Perpetuò in eadem peccandi necessitate versamur. Sumus venundati sub peccato, ut agamus malum. Quicquid